

Formanden:

Spørgsmålet vil blive besvaret af justitsministeren.

Udenrigsministeren (Ninn-Hansen, fg.):

Ja, det er mig jo en så kær pligt at besvare hr. Pelle Voigts spørgsmål om onsdagen, at jeg også træder i andre ministres sted.

Svaret er nej. Det har i hele forløbet, både under forberedelserne til dobbeltbeslutningen og i årene efter, været en forudsætning, at der ved en fuld gennemførelse af moderniseringsdelen skal udplaceres 572 våben, nemlig 464 krydsermissiler og 108 Pershing II-raketter, og de har i modsætning til de sovjetiske raketter, der har 3 sprænghoveder, kun 1. Der er således ikke tale om, at der i Europa skal oplagres 216 Pershing II-raketter.

Samtidig er det en forudsætning, at der parallelt med udplaceringen skal tilbagetrækkes et tilsvarende antal våben fra det nuværende nukleare potentiel i Europa. For Pershing II-raketternes vedkommende skal disse i givet fald afløse de 108 nuværende amerikanske Pershing I A, og de 464 krydsermissiler skal i givet fald træde i stedet for fremføringssystemer af andre typer og med kortere rækkevidde.

Pelle Voigt (SF):

Jeg takker den fg. udenrigsminister for svaret, selv om jeg beklager, at det ikke lykkes udenrigsministeren selv at nå frem til spørgetiden i dag.

I min begrundelse for spørgsmålet har jeg anført, at det af forsvarsminister Caspar Weinbergers seneste årsrapport til den amerikanske kongres fremgår, at man faktisk er i gang med i USA at producere 3 gange så mange Pershingraketter som forudsat i NATOs dobbeltbeslutning. Det virker besynderligt, al den stund man regner med, at der skal produceres de raketter, som faktisk skal udplaceres, plus et antal raketter, 10-15 pct., sådan som det f.eks. er tilfældet med krydsermissilerne.

Jeg forstår ministerens svar sådan, at man afviser den antagelse, som er anført i begrundelsen, nemlig at der i den ikke-offentliggjorte del af dobbeltbeslutningen anvendes udtrykket »affyringsmekanismer« eller »launchers« om antallet af Pershingraketter, og at

disse affyringsmekanismer hver kan affyre 2 raketter.

Jeg vil bede ministeren meget klart om at afkræfte – på basis af det svar, jeg har fået her – at der ikke i den interne del af dobbeltbeslutningen er tale om 108 launchers eller affyringsmekanismer, der hver kan affyre 2 raketter, hvilket alt i alt, som anført i mit spørgsmål, vil beløbe sig til 216 raketter.

Så vil jeg gerne spørge ministeren – jeg er ikke sikker på, at den fg. udenrigsminister kan svare, men jeg vil da godt spørge alligevel – om man er bekendt med, at der er foregået forhandlinger mellem den amerikanske og den vesttyske regering om antallet af raketter i dobbeltbeslutningen.

Udenrigsministeren (Ninn-Hansen, fg.):

Til det sidste vil jeg sige, at man ikke er bekendt med, at der skulle have været særskilte forhandlinger herom.

Jeg vil gerne sige om det, hr. Pelle Voigt sagde angående de oplysninger, som var givet af den amerikanske forsvarsminister, at det fastholdes, at der kun skal opstilles 108 missiler i Europa. De øvrige ca. 300 i produktionsserien, hvortil der er bevilget penge, skal anvendes til løbende øvelsesskydninger i hele våbensystemets levetid samt til reserve-dele m.m. Der er altså ikke tale om noget større antal end det, der hidtil har været nævnt, og som er indgået i dobbeltbeslutningen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:**Formanden:**

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige besvarelser af spørgsmål, stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Stavad: spm. nr. S 650

Collet: spm. nr. S 685

Bjørn Westh: spm. nr. S 699

Tove Niemann: spm. nr. S 709

Anne Grete Holmsgård: spm. nr. S 712

Askjær Jørgensen: spm. nr. S 714 og 727

Knud Lind: spm. nr. S 717, 720, 721 og 772

Kalnæs: spm. nr. S 729